

друштвени. То је тако да кажем створило формалне услове да се замрзнути поступак настави и актуелна ситуација је практично била у том тренутку да три понуде, односно три заинтересована понуђача налазе се у поступку, четврти више не може да им се придружи а треба имати у виду да у том тренутку постоји снажан притисак малих акционара који дуже већ времена захтевају да се акције "Ц" Маркета котирају на берзи односно да уђу у тај поступак легалне промене власника. Мој интерес у том тренутку односно у једном разговору са господином Радуловићем кога сам познавао дуже времена и он ми је понудио да, питао ме да ли би био заинтересован ја или неко од фирми са којима блиско сарађујем да се укључи у тај поступак пре него што је дошло до.

Председник већа: Извињавам се, да се не би после враћали, када је био тај разговор, временски да то?

Сведок Милан Беко: Пре него што је дошло до одмрзавања акција, пре него што је разрешена природа и карактер акција односно промена из друштвеног у државни. У том тренутку се акције "Ц" Маркета не котирају на берзи.

Председник већа: Која је то година?

Сведок Милан Беко: Слаб сам са годинама или боље да кажем много ми се тога дешава па тешко да идентификујем назад у времену када тачно али рецимо пола године пре него што се десила приватизација "Ц" Маркета кроз овај поступак.

Председник већа: Наставите како је ишао тај разговор?

Сведок Милан Беко: Господин Радуловић ми у тренутку када су замрзнуте акције а он сам није потписао проспекат. Наиме, господин Радуловић је као директор предузећа имао законско право и обавезу мада она није никада била законом санкционисана шта, какве последице трпи ако то не ради, имао је обавезу и право да потпише проспекат којим је практично омогућио да се акције котирају или да изађу на берзу и да се ту врши промет. Он то није радио и трпео је у приличној мери притисак малих акционара и њиховог опуномоћеног представника господина Павловића који је правио доста медијске буке, притиска на господина Радуловића да управо то и уради. Дакле, у том

једном тренутку пре него што су, кажем, акције покренуте из тог замрзнутог стања а и пре него што се појавиле на берзи у неком разговору господин Радуловић ме питао да ли би био заинтересован. У почетку нисам био али касније ме заинтриговала идеја и са њим сам разговарао о варијанти да једно предузеће на које имам утицаја направи докапитализацију "Ц" Маркета пошто је она једина била законски могућа јер куповина акција "Ц" Маркета ни на један начин тог тренутка није била опција. Докапитализацијом, да би се донела одлука о докапитализацији мора да прође кроз одређена тела "Ц" Маркета пре свега одлуку мора да донесе управни одбор па затим да предлог Скупштини да скупштина ту одлуку усвоји и то је била једна од варијанти коју смо ми разрађивали, варијанта коју смо ми на крају разрађивали и где сам ја имао интереса да преко фирми на које сам имао утицај да то и спроведемо. У том тренутку, односно у неком тренутку након тога појавио се интерес и «Делте» да уради нешто слично с тим што «Делта» није имала, ајде да кажем, иако су се господин Радуловић и господин Мишковић познавали и лично уважавали, рекао бих да су им се интереси разилазили и да господин Радуловић није био склон идеји да, односно у том тренутку није био склон овој варијанти коју је господин Мишковић покушао да предузме јер мали акционари су тражили преко господина Павловића који је, ајде да кажем, имао креативни приступ за нијансу можда креативнији него што би слово закона баш до краја допуштало, да кажем ушао у неку сиву зону, објаснићу касније, предложио је једну форму коју је господин Мишковић прихватио а то је да се региструје део овог предузећа и да ће заинтересовани мали акционари унети своје акције "Ц" Маркета, дакле формираће ново предузеће правима тако што ће они постати сувласници тог предузећа а онда ће господин Мишковић да откупи то предузеће и практично откупом удела тог предузећа индиректно или директно последично постати власник одговарајућег дела акција "Ц" Маркета и то су била два сучељена концепта. Могу да кажем да су, да и један и други личе да су потпуно у реду, међутим, имају одређених мањкавости и у једном сусрету када смо господин Мишковић и ја о томе разговарали са различитим пословним намерама у погледу "Ц" Маркета, не заједничким, сукобили смо и мишљења с тим у вези и један и други смо имали одређене правне аргументе али и мањкавости. Мањкавост мог модела тако да га назовем докапитализације била је што "Ц" Маркет мора да прође управни одбор што није био проблем за господина Радуловића али скупштину, на скупштину је указивао сам господин Павловић да господин

Радуловић нема овлашћења довољна да прође скупштину и оптуживао га је да је манипулисао и претходним скупштинама да су се оне одржавале на чудан начин и у чудним околностима и са терминима који су били неуобичајени. Наиме, у моменту неких празника или слава у њиховом магацину у Сурчину под обезбеђењем где су у скупштинску салу могли да уђу само одређени а не сви, говорим о ономе што је било у јавности речи а не да имам о томе нека лична искуства. Дакле, оптуживао га је да манипулише и да нема овлашћења и сам је прикупио овлашћења која је понудио Комисији за хартије од вредности и сугерисао да би одлуке тако донете скупштине биле крајње мањкаве и не би одражавале интерес и вољу већине а за мене као заинтересованог у том процесу правило би у суштини проблем јер би се могло десити да се паре из тих предузећа уложе у докапитализацију која после може да обори ако се докаже да је господин Павловић у праву зашта ми је господин Радуловић тврдио да ће он то превазићи и да има он овлашћења. На то ми је указивао и господин Мишковић, он је рекао то тако неће проћи. С друге стране ја сам њему сугерисао такође да и његов модел баш није перфектан или боље да кажем иако у складу са законом о предузећу али зато прилично брутално крши неке друге законе који ближе уређују промет хартија од вредности па самим тим се може сматрати да је и правно ближи тој проблематици. Наиме, таквим путем би се дезавуисао процес односно тржиште хартије од вредности и потпуности дерогирани институције које су изграђене, брзе и комисија за хартије од вредности јер би се промет одвијао изван тих институција које су искључиво направљене за ту намену, био би симулован правни посао који у суштини не би било намењено да се предузеће бави делатношћу за коју је регистровано него да би се обавила уствари само промет акцијама. Друго, руши право равноправности јер само одређени који уђу у предузеће или којима је то понуђено могу да стекну на тај начин односно да изврше промет својих акција а равноправност је један од битних карактера транспарентност је битни карактер брзе и институција које уређују промет хартија од вредности. И такав став је заузела и брза и комисија за хартије од вредности. Да кажем и моја сугестија господину Мишковићу тада је била да то неће такође проћи односно да ће, јер је већ било у два случаја донете су привремене мере које су спречиле да се тај поступак даље заврши. У неким другим је прошао али кажем опет није било заинтересоване стране која би се правно ангажовала да то спречи. То је амбијент у коме, који је постојао у тренутку када је дошло до промене у Централном регистру када је држава својим

поступањем уредила поступак пред централни регистар је прихватио да је добио законит налог да изврши исправљање грешке у Централном регистру и тог тренутка је Комисија за хартије од вредности донела одлуку да поступак приватизације може да се настави. Три понуђача, акције нису на берзи, једини начин је куповина у понуди за преузимање. Господин Мишковић, господин Радуловић и ја успевамо да нађемо заједнички језик и договарамо се на који ћемо начин учествовати у поступку понуде за преузимање и «Пример Ц» прелази из контроле господина Радуловића у контролу мене и господина Мишковића о чему потписујемо један протокол о заједничком договору који стипулише практично тај наш договор у пар основних тачака а поступак предвиђа да практично све стране, учесници могу да унапређују своју понуду и последњег дана дају коначну коверту са последњом ценом, «Меркатор» одустаје и повлачи. «Ашмор» бива дисквалификован пошто је наступио са два потпуно различита правна лица. Дакле, један је дао понуду а онда је касније у обновљеном поступку дао гаранцију и дао понуду са другог правног лица што није у поступку понуде за преузимање допуштено, не можете да мењате правно лице. Практично је «Пример Ц» остао као једини понуђач. Понуда је тиме озваничена и мали акционари су стекли право да се према њој одреде. Дакле, могли су да своје акције продају или да их не продају као и држава и акционари су у највећој мери реаговали на понуду, сматрали су да је понуђена цена акција адекватна њиховим очекивањима и дошло је до те трансакције где салдирање се врши мимо нас као понуђача тако да кажем, преко механизма који су законом прописани који се спроводе преко комисије за хартије од вредности или пре свега Централног регистра, постоје депонована средства, акционари до последњег дана имају право да их улажу или да их ваде из Централног регистра преко свог брокера и онда оног последњег дана када колоквијално падне заставица тог момента Централни регистар блокира компјутерски систем, утврђује колико је акционара и да ли је више од цензуса који је тражен или понуђен испунило а закон прописује минимум. Дакле, да ли је довољно понуда било и тог тренутка размењује и са власничких рачуна малих акционара пребацује на «Пример Ц» а средства која су депоновали под контролом Централног регистра прелазе на рачун малих акционара и то је први део о приватизацији.

Председник већа: Да вас питам поменули сте тај, чини ми се да сте га назвали протокол на основу којег су акције прешле из контроле Радуловића под контролу кога?

Сведок Милан Беко: То је претходило том договору односно или био део, не знам да ли је поменуто директно, али је део технике која је то подразумевала. У првом кораку то предузеће «Пример Ц» прелази под моју контролу, предузће које ја непосредно контролишем а онда је договорено на који начин ћемо уредити своје односе са «Делтом».

Председник већа: Значи интересује ме када је тај протокол или како све већ зове направљен, када је то било?

Сведок Милан Беко: То не би могао да вам кажем тачан датум али се десило непосредно пред приватизацију, дакле када је одмрзнуто и када је ушло у поступак. Не бих могао да вам кажем тачан датум али он је лако утврдљив обзиром на то да је било непосредно пред саме приватизације "Ц" Маркета.

Председник већа: Ко је учествовао, ко је био присутан када је прављен тај протокол?

Сведок Милан Беко: Био је господин Мишковић, госпођа Веселиновић испред «Делте», био је господин Радуловић испред "Ц" Маркета, био сам ја као представник «Лаверне» и био је господин Данко Ђунић који је био медијатор тог састанка и можда неко ко је то евидентирао а чијег имена не могу да се сетим.

Председник већа: Да видимо овако, да пређемо на ову другу тему, промена менаџмента "Ц" Маркета, како је то изгледало и како стање је у "Ц" Маркету затечено када је извршена та промена?

Сведок Милан Беко: Ми смо са поверењем, након ако би то могао да назовем пословног непријатељства или различитих интереса које смо имали у погледу "Ц" Маркета господин Мишковић и ја и господин Радуловић, после тога смо се договорили и ми смо постали да кажем једна функционална целина и имали смо идентичне интересе да се унапреди пословање тог предузећа и да се направи одређена финансијска и пословна консолидација и реструктурирање. Имали смо пуно поверења у господина Радуловића и договор је био да ће следеће